

ચોધરી-ચોધરા

(એક પૃથ્વકરણ નોંધ)

અહેવાલ લેખન

ચંદ્રકાન્ત એસ. પટેલ

સંકલન

ડૉ. ચંદ્રકાન્ત ઉપાધ્યાય

આદિવાસી સંશોધન અને તાલીમ કેન્દ્ર.

ગુજરાત વિધાનીક, અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૧૪

૨૦૦૬

૪૪૧

ચોધરી-ચોધરા : એક પૃથ્વેકરણ નોંધ

ચોધરી જાતિ : ઉત્પત્તિ ઈતિહાસ અને ઐતિહાસિક પૃષ્ઠભૂમિ

- ચંદ્રકાન્ત પટેલ

ઐતિહાસિક ભૂમિકા:

ગુજરાતના આદિવાસી જાતિઓમાં દક્ષિણ ગુજરાતમાં વસતી ચોધરી જાતિ ચામાણિક, પાર્મિક તેમજ સાંસ્કૃતિક દિશિઓ મહત્વનું આગવું સ્થાન ધરાવે છે. ૨૦૦૧ વસતિ અનુસૂચિત જનજાતિની ગણતરીની રીતે ગુજરાતમાં તેમનું સ્થાન સાતમું છે. શિક્ષણ અને વિકાસના દિશિઓ ગુજરાતના આગળ પડતી ધોરિયા, ગામીત જેવી વિકસિત જાતિઓમાં ચોધરી જાતિનો સમાવેશ થાય છે. ચોધરી જાતિની ઉત્પત્તિ અને સ્થળાંતર કે ચોધરી શબ્દના નામાભિધાન વિશેના કોઈ ચોક્કસ દસ્તાવેજ પુરાવાઓ મળતા નથી. છતાં કેટલાક ધૂટાછવાયા સરકારી અહેવાલો, કેટલાક અભ્યાસો અને કેટલીક કિવંદ્તીઓ જે જાણવા મળી છે અને ઉપલબ્ધ છે, તે આ મુજબ છે.

ગુજરાતના આદિવાસી પ્રજાતિય જૂથોની ઉત્પત્તિ અંગે સમાજમાનવશાસ્ત્રીઓ, વિધ્યાનોના વિવિધ મતો પ્રવર્તે છે. કેટલીક લોકમાન્યતાઓ અને ઐતિહાસિક માહિતીના આધારો પણ છે. પરંતુ તે પુરાવા માત્ર માન્યતા આધારિત હોય તેવું જોવા મળે છે. તેમાં આગળ કે પાછળ કોઈ સંદર્ભ મળતા નથી. આવી લોકમાન્યતાઓ અને ઐતિહાસિક માહિતી મોટાભાગની આદિવાસી જાતિઓ માટે પ્રચલિત છે તે રીતે ચોધરી જાતિ અંગે પણ જાણવા મળે છે.

ચોધરીઓનું વતન:

આ પ્રજા ગુજરાતની જ વતની છે કે કોઈ બીજા પ્રદેશમાંથી સ્થળાંતર કરીને અહીં વસી છે તે જાણવા માટે આપણી પાસે કોઈ માહિતી ઉપલબ્ધ નથી. આ પરજાના સુરત જિલ્લાઓના સ્થળાંતર વિષે જે કિવંદ્તી ચાલે છે તે નીચે મુજબ છે.

- (૧) રેવરડ જહોન વિલસન (૧૮૬૬)ના જાણવા મુજબ “ચોધરીઓ તાપી નદીના અસ્તિત્વકાળથી હ્યાતી ધરાવે છે.” આનો અર્થ એ કે ચોધરીઓ ઘણી પુરાણી જાતિ તરીકે હ્યાતી ધરાવે છે. પણ તેમની ઉત્પત્તિ કે સ્થળાંતર વિશે બીજી કશી વિગતો તેમાં જોવા મળતી નથી.
- (૨) મુંબઈ ગેઝેટિયર્સ (૧૮૦૧ : ૩૧૨) દર્શાવે છે કે તેવો મૂળ પાવાગઢના રજ્જૂપૂતો છે. મહામદ બેગડાઓ ૧૮૮૪માં પતાઈ રાવળને હરાવ્યો ત્યારે પોતાનો ધર્મ બચાવવા જે રજ્જૂપૂતો નાસી જઈ દક્ષિણ ગુજરાતમાં ગયા તેઓ કોઈ કારણસર ચોધરી જાતિ સ્વરૂપે વિકસ્યા હશે. મુંબઈ ગેઝેટિયરના ઉલ્લેખને આધારે ચોધરી જાતિનો ઉદ્ભબ ૧૪૮૫ પછી થયો હોવો જોઈએ. જો કે આ જાતિનો ઉદ્ભબ અને વિકાસનો ઈતિહાસ ૪૦૦ થી ૫૦૦ વર્ષનો હશે એ આ જાતિનો વસવાટ, વસતી, વિસ્તાર અને સાંસ્કૃતિક રીતે જોઈએ તો તેમના વિકાસનો ગાળો માત્ર આટલા સમયનો હશે એ શક્યતા નથી.

(૩) વસ્તી ગણતરી અહેવાલ ૧૯૭૧, Vol XVII, pt. I.P.288 મુજબ ચોધરી જાતિ ઉત્તર ગુજરાતના મહેસાણા જિલ્લાના ખેરાલુ વિસ્તારના આંજણા ચોધરીઓ જેવા દેખાય છે. તેમના રીતરિવાજો પણ આંજણા ચોધરીઓને મળતા આવે છે તેમ નોંધે છે. આ નોંધથી એમ થાય કે શું આંજણા ચોધરી પાટીદારનું કોઈજૂથ ઉત્તર ગુજરાતમાંથી સ્થળાંતર કરીને દક્ષિણ ગુજરાતમાં ગયું હશે? અને ગયું હોય તો ક્યારે, ક્યા કારણોસર સ્થળાંતર કરીને ગયું હશે? તે વિશે કંઈ સ્પષ્ટ માહિતી નથી. ડી.એન. મજુમદાર (૧૯૪૯)ના તેમના ગુજરાતના પ્રજાતિય અભ્યાસમાં આ જૂથો વચ્ચેની કોઈ સમાન શારીરિક લક્ષણોની રજૂઆત નથી. ચોધરી આદિવાસીઓ અને આંજણા ચોધરીઓમાં રીતરિવાજોની દસ્તિ કોઈ સમાન લક્ષણોનો ઉલ્લેખ નથી. દક્ષિણ ગુજરાતના ચોધરી આદિવાસીજાતિના લોકો પણ દંતકથા દ્વારા પોતાને પાવાગઢના પતન અને ત્યાંના રજપૂતોના દક્ષિણ ગુજરાતમાંના સ્થળાંતરની સાથે પોતાની ઉત્પત્તિને સાંકળવાનો પ્રયત્ન કરે છે. એટલે આ બનને જાતિઓને એકબીજા સાથે સાંકળવી એ તર્કસંગત લાગતું નથી.

આગળ પણ ચોધરી જાતિના ઉદ્ભવ અનેવિકાસના સંદર્ભે ૧૯૭૧નો વસ્તી ગણતરી અહેવાલ ગેજેટિયરો અને એન્થોવન (૧૯૨૦)ની નોંધ પણ ઉપરની વિગતોનું પુનરાવર્તન કરે છે.

(૪) ઓગષ્ટ જ્યેટર (૧૯૬૮ : ૨૪, ૨૫) ચોધરી ઉદ્ભવ અંગે મુંબઈ ગેજેટિરે (૧૯૦૧) માં દશવીલી ચોધરી જાતાના ગ્રામીયતા દંતકથાના આધારે પાવાગઢના પતાઈ રાવળાનું પતન અને રજપૂતાની દાશાણ ગુજરાતમાં સ્થળાંતર કરીનેવસેલા એટલે પાછળથી આદિવાસી તરીકે ઉદ્ભવેલા મૂળ રજપૂતો જ છે. એ વાતમાં ચોધરીઓની કૂળદેવી તરીકેની કાલિકાની માન્યતા અને રાવળિયા કૂળનો ઉલ્લેખ કરે છે. પરંતુ તે પણ અસ્પષ્ટતા ભરેલું જણાય છે.

(૧) દંતકથા મુજબ પાવાગઢનું પતન અને રજપૂતો દક્ષિણ ગુજરાતમાં નળધરા વિસ્તારમાં આવ્યા. અહીં તેઓએ ઘોડાઓની સેવાચાકરી માટે ચોધરણ ખી રાખેલી હતી. આનો અર્થ તો એ થથો કે નળધરા વિસ્તારમાં રજપૂતો આવ્યા તે પહેલાં આ વિસ્તારમાં ચોધરી આદિ. જાતિની હ્યાતી હતી જ. એ કિવંદતી તથા ચોધરી સમાજનો જે નક્કર સાંસ્કૃતિક વારસો છે, તે સ્પષ્ટપણે માનવા પ્રેરે છે.

(૨) પાવાગઢનું પતન, રજપૂતોનું દક્ષિણ ગુજરાતમાં સ્થળાંતર થવું, નળધરા વિસ્તારમાં તેમનું સ્થાયી થવું, પેશા અને પછી ગાયકવાડ સરકારને ભીલોના ઉપદ્રવ વખતે મદદ કરવી. પરિણામે નળધરા વિસ્તારના જમીન તેમને જાગીરમાં મળવી અને તેમાંથી તેમનું જાગીરદાર થવું. આ ઓતિથાસિક વિગતો છે. વળી જાગીર મળવાના સ્પષ્ટ દસ્તાવેજ પુરાવા પણ મળે છે. (ન્યૂઝીલ્ન્ડ્સ ૧૯૪૦.૮) આ એક પક્ષીય રજૂઆતની વિગતો છે. આ બધા મુદ્દાઓ માત્ર નળધરા વિસ્તારના ચોધરીઓ જે આજે જાગીરદારોના વંશજો તરીકે ઓખાય છે તેમના પૂરતી જ મર્યાદિત બને છે. જે સમગ્ર ચોધરી જાતિને લાગુ પાડી શકાય નહીં. નળધરા મહુવા તાલુકામાં છે. ત્યાંના ચોધરીઓ કે જેઓ પોતાને જાગીરદાર તરીકે ઓળખાવે છે. જેમનીવંશાવલી તેમની પાસેથી મળે છે. તે તેમના

મૂળ પુરુષ રૂપા ગોવાળ સુધી લઈ જાય છે. આ વંશાવલી ગુજરાત કે સુરત જિલ્લામાં સમગ્ર જગ્યાએથી મળતી વંશાવલી, તેનો સમાવેશ થતો નથી. માત્ર મહુવા તાલુકા પૂરતા નળખરા વિસ્તારના કુટુંબોની છે. એટલે સમગ્ર ચોધરી જાતિને એ વિસ્તારથી બધે લાગુ પાડી શકાય નહીં.

ગુજરાતના સુરત જિલ્લાના સમગ્ર વિસ્તારોના મોટાભાગના ચોધરીઓ પોતાની ઉત્પત્તિ પાવાગઢના પતન અને નાસી આવેલા રજપૂતો સાથે સાંકળે છે, તે પણ સમજ શકાતું નથી.

બીજો મુદ્દો રજપૂતો પાવાગઢના પતન સાથે નળખરા વિસ્તારમાં વસ્યા અને ત્યાં ચોધરણ સીના સંપર્કથી 'રજપૂત ચોધરીઓ' એવા જૂથમાં વિકસ્યા હશે. નવધરામાં સ્થાયી થયા હશે. ચોધરી સમાજમાં પરંપરાગત રીતે સીથી વંશવેલો ચાલુ રાખવાની પ્રથા છે જ. તેથી સીના સંગઠી થયેલાં સંતાનો ચોધરી તરીકે પ્રચલિત થયાં હશે.

નવધરાના ચોધરીઓએ પેશા-ગાયકવાડ સરકારને મદદ કરી જાગીરદાર બન્યા એ સંદર્ભે તેઓ પોતાને મોભાની રૂએ ચોધરીજાતિમાં સામાન્ય કરતાં ઉંચો દરજજો સ્થાપ્યો હશે. આને લીધે બીજા વિસ્તારના ચોધરીઓ કરતાં પોતાને સૌથી ઉંચા ચોધરી અથવા પાવાગઢીઓ ચોધરી તરીકે ઓળખાવે છે.

ચોધરી જાતિનું સાંસ્કૃતિક માળખું જોતાં તેજાતિ ઘણી પુરાણી જાતિ તરીકે આ વિસ્તારમાં હથાતી ધરાવતી હશે. કારણકે સામાજિક અને સાંસ્કૃતિક દિશિઓ ચોધરીઓનો વસાવા ભીલો સાથેના નિકટના સંબંધો મળવા સંભવ છે. ચોધરી અને વસાવા જાતિની ઉત્પત્તિ અંગેની ધાર્મિક દંતકથામાં ઘણું સામ્ય દેખાય છે. આ દંતકથામાં રાજાપાન્ડા અને બાલા વિધાણનીવાત આવે છે જે બને જાતિઓમાં તેમના મૂળ પુરુષ મનાય છે.

વસાવા ભીલોના ઉચ્ચારણો અને બોલીને ચોધરી ઉચ્ચારણોઅને બોલી સાથે સરખાવવા જેવાં છે. એમાં પણ કેટલુક સામ્ય મળવા સંભવ છે.

ચોધરીઓનો દેખાવ, કદ, ઘાટ અન્ય જૂથો કરતાં વસાવા ભીલો સાથે વધુ મળતા આવે છે.

ઉપરાંત સાંસ્કૃતિક તથ્યો ચોધરી જાતિ અંગેના મળે છે. તે આજે ભલે તેમને વસાવા ભીલોના વંશજો કે સંબંધકર્તાઓ તરીકે સાબિત ન કરે. પણ તે તથ્યો પાવાગઢીઓ ભાગી આવેલા રજપૂતોના વંશજો છે અને તે માત્ર ૪૦૦ થી ૫૦૦ વર્ષ પહેલાં ઉત્પત્ત થયેલી જાતિ છે તે માનવા પ્રેરતા નથી.

વિસ્તાર, વસ્તી અને તેના પેટા જૂથો-ગોત્રો અને અન્ય જાતિઓ સાથેના સંબંધો :

ભારતની છસોતેર (૬૧૩) જેટલી આદિવાસી જાતિઓમાં ચોધરી જાતિની વસ્તી મુખ્યત્વે ગુજરાતમાં અને મહારાષ્ટ્રમાં અલ્ય સંખ્યામાં વસેલી જોવા મળે છે. ભારતની ૧૯૬૧ની કુલ આદિવાસી વસ્તીની સરખામળીએ આ જાતિની વસ્તી ૧,૪૫,૧૫૦ એટલે કે ૦.૪૮ ટકા જ માત્ર થાય છે. ભારતમાં ચોધરી જાતિની રાજ્યવાર વસ્તીમાં ૧૯૬૧ની વસ્તીગણતરી પ્રમાણે ગુજરાતમાં ૧,૪૩,૫૭૬ એટલે કે ૮૮.૬૨ ટકા, મહારાષ્ટ્રમાં ૧,૫૭૧ એટલે કે ૧.૦૮ ટકા અને મહેસૂરમાં નામ માત્રની ઉટકાની વસ્તી સંખ્યા નોંધાઈ હતી. આમ ચોધરી જાતિનો વસવાટી વિસ્તાર ગુજરાત રાજ્ય છે.

ગુજરાતમાં ચોધરી જાતિની વસ્તી સંખ્યાનો ઉલ્લેખ મુંબઈ રાજ્યના વખતથી થતો જોવા મળે છે.
મુંબઈ પ્રેરીડેન્સી સેન્સસ ૧૮૭૧- ભાગ-૩ પાન -૨૫૧ ઉપર આ જાતિની વસ્તી ૧૮.૧૬ ટકા જેટલી દર્શાવી છે.

ચોધરી જાતિની વસ્તી ૧૮.૮૧ થી ૧૯૪૧ સુધીની મુંબઈ રાજ્યની અને મુંબઈ રાજ્યમાંથી ૧૯૬૧થી
અલગ ગુજરાત રાજ્યની ૨૦૦૧ સુધીની વસ્તીના આંકડા :

ક્રમ	વર્ષ	વસ્તી
૧.	૧૮૮૧	૩૬,૬૬૨
૨.	૧૮૯૧	૬૮,૬૨૮
૩.	૧૯૦૧	૫૩,૫૫૩
૪.	૧૯૧	૬૮,૫૦૪
૫.	૧૯૨૧	૭૬,૧૧૮
૬.	૧૯૩૧	૮૪,૦૬૮
૭.	૧૯૪૧	૮૬,૪૮૫
૮.	૧૯૬૧	૧,૪૩,૫૭૬
૯.	૧૯૭૧	૧,૮૮,૨૭૩
૧૦.	૧૯૮૧	૨,૨૫,૩૬૧
૧૧.	૧૯૯૧	૨,૬૫,૦૫૭
૧૨.	૨૦૦૧	૨,૮૨,૩૮૨

મુંબઈ રાજ્ય અને પાછળથી અલગ થયેલા ગુજરાત રાજ્યમાં આ જાતિના આંકડા જોઈએ તો ૧૯૦૧ના
વર્ષને બાદ કરતાં તેમની વસ્તીમાં સતત વધારો નોંધાયેલો જોવા મળે છે.

ગુજરાત રાજ્યની કુલ આદિવાસી વસ્તીની ટકાવારી ચોધરી જાતિની વસ્તીની ટકાવારીમાં સતત
ઘટાડો નોંધાયેલો જોવા મળે છે. જે આંકડાની રીતે જોઈએ તો ૧૯૬૧ની વસ્તી ગણતરીએપ.૨૧ ટકા,
૧૯૭૧ની વસ્તી ગણતરીએ ૫.૦૪ ટકા, ૧૯૮૧ની વસ્તી ગણતરીએ ૪.૬૫ ટકા અને ૧૯૯૧ અને ૨૦૦૧ની
વસ્તી ગણતરીએ કમશા: ૪.૩૦ ટકા અને ૩.૭૦ ટકા વસ્તી નોંધાઈ હતી. આ ટકાવારી ઘટાડો ૧૯૮૧ અને
૨૦૦૧ વસ્તી ગણતરી જે ઘટાડો નોંધાઓ હતો તેમાં તો ચોધરી જાતિમાંથી ચોધરી અને ચોધરાની વસ્તી અલગ
દર્શાવવાથી થયેલો જોવા ગળે છે.

ગુજરાતની આદિવાસી જાતિઓની સરખામણીએ વિચારીએ તો આ જાતિ ૧૯૬૧માં વસ્તી સંખ્યાએ
પાંચમા કમે હતી. જે ૧૯૭૧માં છઢા કમે હતી. પણ ૧૯૮૧, ૧૯૯૧ અને ૨૦૦૧ની વસ્તી ગણતરીએ તે
સાતમા કમે જોવા મળે છે. વસ્તી વધારાની દર્શાવી છેલ્લા બે ત્રણ દાયકમાં તેમની વસ્તી વધેલી દેખાય છે પણ
પ્રમાણની રીતે જોઈએ તો વસ્તી વધારાના પ્રમાણમાં તેમનો વૃધ્ધી દર ઘટેલો છે.

ભારત સરકારના નોકરી કે રાજ્યમાં રાજ્યની આદિવાસી જાતિઓની સૂચિ- યાદી આપવામાં આવી

હે તેમાં ચોધરી અને ચોધરા એ રીતે અલગ દર્શાવી છે. પ્રશ્ન એ હે કે શું ખરેખર આ બજે જાતિ અલગ - અલગ હે કે પછી એક જાતિને અલગ રીતે દર્શાવી છે ? આ પ્રશ્ન ઘણા વખતથી મનમા ઉક્તો હતો તેથી આથી પ્રાથમિક તપાસ કરી એક નોંધ તૈયાર કરવાનું વિચાર્યું. ક્ષેત્રકાર્યથી એ જોવાનું કે આ ચોધરા શબ્દ એ સ્થાનિક રીતે કોઈએ ચોધરીને તૃદ્ધકારથી ચોધરો કહ્યો અને ત્યાંથી શરૂઆત થઈ કારણ કે આંકડાકીય રીતે ચોધરાનો ઇતિહાસ જોવા મળતોનથી. દા.ત. વસ્તિ ગણતરીના વર્ષ ૧૯૮૧ અને ૨૦૦૨માં જે જાતિવાર અને જિલ્લાવાર વસ્તિમાં ચોધરી-ચોધરા અલગ બતાવ્યા છે.

ચોધરી-ચોધરા ૧૯૮૧ થી ૨૦૦૨ સુધી

ક્રમ	જિલ્લા	૧૯૬૧	૧૯૭૧	૧૯૮૧		૧૯૯૧	૨૦૦૧	
				ચોધરી	ચોધરા		ચોધરી	ચોધરા
૧.	સુરત	૧૪૧૫૦૭	૧૮૦૬૧૫	૨૧૬૭૨૦	૧૩૮	૨૪૮૨૮૪	૨૭૭૩૮૦	૪૨૫૮
૨.	ડાંગ	૧૪૫	૧૦૧	-	૩૪	૬૧૫	-	૮૬
૩.	વલસાડ	-	૨૧૭૮	૩૧૭૭	૮૨	૫૨૪૭	૧૩૪૪	૨૯
૪.	ભરુચ	૧૮૬૫	૫૦૨૨	-	૫૦૫૭	૮૩૮૫	-	૭૮૮૮
૫.	વડોદરા	૩૧	૨૮૪	-	૩૪	૧૧૫૧	-	૪૬
૬.	પંચમહાલ	૫	૮	-	૫૦	૬૭	-	૧
૭.	ખેડા	-	૮	-	-	૫૪	-	૨૨
૮.	અમદાવાદ	૨૩	૪૮	-	૫૪	૫૩	-	૧૧૪
૯.	મહેસૂણા	-	૫	-	-	૧૭	-	-
૧૦.	સાબરકાંઠા	-	૩	-	૨	૨૪	-	૬
૧૧.	કદ્દ	-	-	-	૭	૪૭	-	૩૫
૧૨.	જામનગર	-	-	-	૬	૮	-	૬
૧૩.	બનાસકાંઠા	-	-	-	-	૧૨	-	૭
૧૪.	ગાંધીનગર	-	-	-	-	૪૪	-	૩૮
૧૫.	અમરેલી	-	-	-	-	૬	-	૧૪
૧૬.	સુરેન્દ્રનગર	-	-	-	-	૮	-	-
૧૭.	ભાવનગર	-	-	-	-	૪	-	૨
૧૮.	રાજકોટ	-	-	-	-	૧૦	-	૨૮
૧૯.	જૂનાગઢ	-	-	-	-	-	-	૨
૨૦.	પાટણ	-	-	-	-	-	-	૧
૨૧.	નવસારી	-	-	-	-	-	૩૯૬૮	-
૨૨.	નર્મદા	-	-	-	-	-	-	૧૮૫
૨૩.	આણંદ	-	-	-	-	-	-	૭
૨૪.	દાહોદ	-	-	-	-	-	-	૧૦
	કુલ	૧૪૩૫૭૬	૧૮૮૨૭૩	૨૧૮૮૮૭	૫૪૬૪	૨૬૫૦૫૭	૨૮૨૭૮૨	૬૭૮૬

ભારતમાં અને ગુજરાતમાં ચોધરીઓની વસ્તીનો ખોટો સમૂદ્દર મુખ્યત્વે સુરત જિલ્લામાં સવિશેષ વસવાટી છે. એ સિવાય રાજ્યમાં ચોધરી જાતિની વસ્તી વલસાડ, ભરૂચ જિલ્લાઓમાં પથરાયેલી છે. બાકીના જિલ્લાઓમાં અત્ય સંખ્યા વસવાટી જોવા મળે છે. ૧૯૬૧ અને ૧૯૭૧ની વસ્તી ગણતરીમાં ચોધરી જાતિની વસ્તી ૧૯૬૧માં છ જિલ્લાઓમાં અને ૧૯૭૧માં દસ જિલ્લાઓમાં છે. ૧૯૮૧ની વસ્તી ગણતરીમાં ચોધરીની વસ્તી માત્ર સુરત અને વલસાડ જિલ્લાઓમાં દર્શાવાય છે. એ જ રીતે ૧૯૮૧માં ચોધરીજાતિની વસ્તી (૧૮) અઢાર જિલ્લાઓમાં દર્શાવાય છે. તેમાં ચોધરા વસ્તીનો ઉલ્લેખ નથી. એજ રીતે ૨૦૦૧ની વસ્તી ગણતરીએ ચોધરી જાતિની વસ્તી સુરત, વલસાડ અને નવસારી જિલ્લાઓ પૂરતી દર્શાવી છે. જેમાં ચોધરા વસ્તી (૨૧) એકવીસ જેટલા જિલ્લાઓમાં દર્શાવાય છે. આમ ૧૯૮૧ અને ૨૦૦૧ની વસ્તી ગણતરીમાં ચોધરી-ચોધરાની વસ્તી સંખ્યા જુદી દર્શાવી છે. એ તદ્દન વાહિયાત લાગે છે. જે વસ્તી ગણતરીકારોની ભૂલ હોઈ-કદાચ વિષય અંગે, જાતિ અંગે ઘ્યાલ ન હોય તેથી આવું બન્યું હશે. જે સાચું નથી તેવું ચોધરી-ચોધરાએ એક જ જાતિ છે. માત્ર વસ્તી સંખ્યા જુદી દર્શાવાથી જુદી જાતિ બની જતી નથી. ચોધરી-ચોધરાની વસ્તી સંખ્યા ૧૯૮૧ અને ૨૦૦૧માં આડેધ દર્શાવાય છે. જે આપણાં વસ્તી ગણતરી અહેવાલ જોવાથી ઘ્યાલ આવશે. એટલે ચોધરી-ચોધરા જાતિ અંગે જે જુદી હોવાનો ઘ્યાલ હોય તો તે ખોટો છે. કારણ કે તેમના અત્યાસ ઉપરથી લાગે છે કે તેમના અંગેની દંતકથાઓ, માન્યતાઓ તેમનો ઇતિહાસ ઉત્પત્તિ વિશે જેકીકતો મળી છે, તે સામ્ય છે. ઉપરાંત તેમનો પહેરવેશ, ઘરેણાં, તેમના પેટા જૂથો, ગોત્રો, કૂળો, દેવદેવીઓ, પૂજાવિધિઓ ઉપરાંત સામાજિક રીતરિવાજો તે સર્વે વિગતો જોતાં કોઈ નોદભાવો કે તફાવત માલૂમ પડતા નથી.

ચોધરી-ચોધરા જાતિ એક જ જાતિ સમૂદ્દર છે. માત્ર વસ્તી ગણતરી અહેવાલોમાં તેમની વસ્તી સંખ્યા છૂટી પાડીને જાતિ જુદી દર્શાવાય છે. તે બરાબર નથી. કારણકે આખાય ચોધરી જાતિ સમૂદ્દરાયમાં કોઈ એ અંગેનો જુદો હોવાનો ઘ્યાલ પ્રવર્તતો નથી. માત્ર આ જાતિમાં ઘણીવાર આર્થિક સ્થિતિ સારી ન હોય અથવા કોઈ એવો ગૂનાખોરીનો કે ખરાબ પ્રસંગ બન્યો હોય તેવા સમયે, તેમની પોતાની ચોધરી જાતિના લોકો દ્વારા જ કહેવાય છે કે એ અમારો ચોધરો છે. એટલે તુચ્છકારક કે ધૂણપ્રદ શબ્દ પ્રયોગ જે થાય છે. તેમાંથી ચોધરા શબ્દ પ્રયોજયેલો જોવા-સાંભળવા મળે છે.

એટલે વસ્તી ગણતરીના અહેવાલોમાં વસ્તી સંખ્યા જુદી ગણી ચોધરી, ચોધરા જાતિને જુદી ગણી લેવી સરાહણીય કે યથા યોગ્ય બાબત નથી. તેનાથી તો ભવિષ્યમાં કદાચ ચોધરી-ચોધરા જાતિમાં અંતર પડી, ઊંચ-નીચના નેદ થવાની ભીતિ રહેલી છે. એટલે જે નથી તે કદાચ ઉભુ થાય તો નવાઈ નહિ. માટે ત્વરિત વહીવટી પગલાં લઈ ઘટતું કરવું જોઈએ.

ચોધરી-ચોધરા જાતિના વસવાટી તેમજ વસ્તીના આંકડાકીય જે વિસ્તારો દર્શાવાય છે, તેમાં ચોક્કસ પણ ભૂલ હોય તો યોગ્ય કરવું રહ્યું. વસ્તી બંનેની અલગ બતાવવાનો કોઈ જ અર્થ સરતો નથી. આગળ ઉપર ચોધરી જાતિના વિસ્તારો, જાતિઓ સાથેના સંબંધો પેટા જૂથો, ગોત્રો, કૂળો આપ્યા છે. તેમાંથી ચોધરી શબ્દનો ઉલ્લેખ પહેલેથી જ જોવા મળે છે. એટલે માત્ર વસ્તી ગણતરી અહેવાલમાં જ ચોધરી-ચોધરા જુદા બતાવવાનો પ્રયાસ છે. સુરત જિલ્લાનું ગેઝેટિયર (૧૯૬૨:૨૦૪) માં માત્ર ચોધરી શબ્દ પ્રયોગ છે. ચોધરાનો કયાંય

ઉલ્લેખ કરાયો જોવા મળતો નથી. ચોધરી, ચોધરા સંદર્ભે લેખિત કે મૌખિક જે સમગ્ર વિગતો જાણવા મળી હતી તે અહીંથાં મૂકી છે. તેમાં વસતિની આંકડાકીય માહિતી માત્ર જુદી દર્શાવવામાં આવેલી છે. આ બનેમાં ચોધરી-ચોધરામાં એકરૂપતા જોવા મળી છે. જેમકે ચોધરીના પેટા જૂથો કે ગોત્રો જોવા કે ચોખાપુરી, વલવડા અને આંતરજૂથો ભારુટિયા, ચોટલા, ચોખાપુરી, શકરીયા, છાંટલા, નાના, મોટા અને બોડા ચોધરી, ટાકરીયા, વલવઈ, નલધરી અને તેમના કેટલાક ગોત્રો પણ દર્શાવ્યા છે, જેમકે નામણિયા, ધરાત, કણાવી, રજૂપત, વલવી, રાવળિયા, વશી, હજરાણિયા, દેસાઈ વગેરે. તેવી રીતે ચોધરાઓના તેમની આંતરિક લગ્નપ્રથા અનુસાર જે પેટા જૂથો દર્શાવાયેલા જાણવા મળ્યા હતા, જેમકે ભારુટીયા, ચંટલા, ચોખાપુર, તકરીયા, વાલવઈ, સંતાલા, મોટા, નાના અને બોડા વગેરે તેમાં આગળ ઉપર દર્શાવ્યા પ્રમાણે પેટા અટકો બતાવાયેલી છે જેમકે વાલવી, ભારોટીયા, વશી, રાવત, રાજપુતીયા, હાજરાણીથી, દેસાઈ વગેરે.

આમ ચોધરી અને ચોધરાની જે લેખિત માહિતી મળી હતી. જેમાં દર્શાવાયું છે તેમાં મુખ્ય પેટાજૂથો અને ગોત્રોમાં બનેમાં ઘણી બધી સાખ્યતા જોવા મળે છે. દા.ત. બનેમાં પાવાગઢીયા ચોધરીઓને ઉંચા દર્શાવાયા છે અને તેની પેટા જૂથો સરખા છે.

“ગામીત જાતિ” ના સામાજિક અને સાંસ્કૃતિક અધ્યયનમાં ડૉ. દક્ષા વ્યાસ નવીન મોટી-૧૯૮૮નું, આદિજાતિ તથા ગ્રામીણ વિકાસ અને સંશોધન ભવન આર્ટ્સ એન્ડ ક્રોમર્સ કોલેજ, વારા-દ્વારા થયેલા તેમના અભ્યાસમાં ચોધરીઓની પેટા જાતિઓ-પાવાગઢીયા, ટાકરિયા અને વલવાઈ દર્શાવી તેમાં ચોધરીઓની ચોધરા, વલવડા ચોધરા અને બોન્ડા ચોધરા એવી પણ પેટા જાતિઓ દર્શાવી છે. જેમાં પણ ચોધરી જાતિની પેટા જાતિઓમાં ચોધરા શબ્દ પ્રયોજયેલો જોવા મળે છે. આમ ચોધરી-ચોધરા માત્ર પર્યાય હોય તેમ જોવા મળે છે.

આદિવાસી એકેટેમી-ભાષા કેન્દ્ર, તેજગઢ જિ.વડોદરાના નિયામકશ્રી અશોકભાઈ ચોધરી, જેઓ ઉચ્ચ શિક્ષણ પામેલા, આદિવાસી સમૂદાયોના અનુભવી, તેઓ પોતે ચોધરી જાતિ છે. તેઓ ચોધરી-ચોધરા સમૂદાયના સારા એવા જાણકાર પણ છે. તેઓ આદિવાસી સમાજન ઉત્થાનના જગ્રત લડવૈયા અને વિકાસના પ્રશ્નોના પ્રહરી છે. તેમના મંતવ્ય મુજબ ચોધરી-ચોધરા જાતિ સમૂદાયમાં કોઈ ભેદભાવ કે જુદાપણું નથી. તેમના સામાજિક રીતરિવાજો, વ્યવહારો, ધાર્મિક તહેવારો, ઉત્સવો-વિધિઓ સરખીછે. માત્ર આંકડાકીય સંખ્યા-વસતિ જુદી બતાવવાથી તેઓ જુદી જાતિ હોય તેવું કોઈ કહી શકે નહીં, તે યોગ્ય પણ નથી. તેમની પેટા જાતિઓ, અટકો, ગોત્રો પણ એક જ છે. ચોધરીઓમાં પાવાગઢી ચોધરીઓ પોતાને ઉંચા માનેછે. પણ તેઓના પેટા સમૂહો જે દર્શાવ્યા છે તે ચોધરી-ચોધરા બનેમાં સાખ્ય છે. એટલે તેમને જુદા માનવાનું કોઈ કારણ નથી. સુરત જિલ્લામાં ૧૯૮૧ની વસતી પ્રમાણે ચોધરી જાતિની વસ્તી ૨૧ તાલુકાઓમાં અને ૧૯૭૧ની વસતી પ્રમાણે તેર તાલુકાઓમાં છે. એ સિવાય ભરુચ જિલ્લામાં તેમની થોડી વસ્તી વસેલી છે. ગુજરાતના વડોદરા, પંચમહાલ, અમદાવાદ, ખેડા, ડાંગ, સાબરકાંઠ અને મહેસાણા જિલ્લાઓમાં અલ્ય સંખ્યા વસતી જોવા મળે છે.

ચોધરીઓની વસતીના આંકડા જોઈએ તો વસતીની દિને માંડવી, વારા, વાલોડ, બારડોલી અને માંગરોલ ઓમ પાંચ તાલુકાઓમાં તેમના મોટાભાગની વસતી છે. તપ ટકાથી વહુ વસતી ધરાવતા માંડવી, વાલોડ અને વારા તાલુકાઓ છે. માંગરોળમાં પણ ચોધરીઓની ૧૮.૭૦ ટકા જેટલી વસતી છે.

જિલ્લામાં ચોધરીઓની સાથે વસતીની તુલનામાં બીજી મુખ્ય ગણાવી શકાય તેવી ગામીત, હળપતિ, ભીલ, ધોડિયા વગેરે જાતિઓનો વસવાટ કરે છે. જેમની સાથે ચોધરી જાતિને સાથે રહેવાના કારણે નજીકના સંપર્કો અને સંબંધો પણ જોવા મળે છે. હળપતિ મહદુંશે મેદાની વિસ્તારોમાં સવણો સાથેના વિસ્તારનો સંબંધોથી ક્યાંક ચોધરી જાતિ સાથે વસે છે. ધોડિયાઓ મહુવા, ચોરસી અને વારા તાલુકાના ઉત્તર પૂર્વ તેમની સાથે વસે છે. વસાવા ભીલોની વસતી માંગરોળ ઉચ્છ્વલ, નિઝર, સોનગઢ, માંડવી તાલુકામાં તેઓની સાથે વસેલી છે. તેમની સાથે વસેલી ચોધરી જાતિ સુરત જિલ્લાના મુખ્ય ભાગમાં તાપી નદીની બજે બાજુએ સંલંઘ ઉભા પક્કાની જેમ પથરાયેલી છે. આ સમગ્ર વિસ્તારમાં વસતા બિનઆદિવાસીઓ સાથે તેમના સંબંધો મહદુંશે આર્થિક જોવા-જાણવા મળે છે. પાટીદાર, વાણિયા, પારસી, મુસલમાનો સાથે તેમને ખેતમજૂરીના અને તેમના પાકતા પાકોના ખરીદ વેચાણના હોઈ તેઓ આર્થિક ઓછા વિકસીત અને અમુક અંશે શોષિત તરીકે રહ્યા હોઈ ગરીબાઈ તેઓમાં જોવા મળે છે.

હિંદુ સમાજની સ્તર રચનામાં સવર્ણ જ્ઞાતિ કરતાં ચોધરીઓ નીચલા સ્તરે અને અસ્પૃશ્ય જ્ઞાતિઓ કરતાં ઉપલા સ્થાને સ્વીકાર્ય દેખાય છે. આજે તેઓમાં જેમણે આર્થિક, શૈક્ષણિક તેમજ રાજકીય સ્તરે સારો વિકાસ સાધ્યો છે તેઓ ‘ભદ્ર ચોધરીઓ’ પરંપરાગત ચોધરી સમાજ કરતાં જુદા પડી જાય છે.

ચોધરીઓ અને અન્ય આદિવાસી જાતિઓ :

અભ્યાસ હેઠળના વિસ્તારમાં ચોધરીઓ સાથે અન્ય આદિવાસી જાતિઓ વસેલી છે જેમાં હળપતિ-તલાવિયા, ગામીત, વસાવાભીલ, ધોડિયા અને કોટવાડિયા છે. હળપતિ-તલાવિયા ચોધરી વિસ્તારથી મુખ્યત્વે જિલ્લાના પશ્ચિમ વિસ્તારમાં અને તે પણ ખાસ કરીને ઉજળિયાતો સાથે વસેલી છે. ગામીત અને વસાવા ભીલો ઉત્તર પૂર્વમાં અને ધોડિયાઓ દક્ષિણ ભાગમાં વસેલા છે. કોટવાળિયાઓ સમગ્ર ચોધરી વિસ્તારમાં છૂટાછવાયા વસેલા જોવા મળે છે. ધોડિયાઓ સારી ખેતીવાળા, ખાનપાન અને સામાજિક રિવાજોની રીતે વહુ સુધરેલા ચોધરીઓ તેમની સાથે સમાજ દરજજે ધરાવે છે. ચોધરીઓ બીજી જાતિઓથી પોતાને ઉંચા માનેછે. સામાજિક રીતે જોઈએ તો ગામીત, વસાવાભીલ, હળપતિ-તલાવિયા અને સૌથી છેલ્લે કોટવાડિયા જાતિ છે. કોટવાળિયાઓ પડીગાઠી ગાતા હોઈ અને અત્યંત ગરીબ હોઈ પછાત અને અસ્પૃશ્ય તરીકેનું સ્થાન ધરાવે છે.

સામાજિક રીતે ચોધરીઓ અંતવિવહી હોઈ અન્ય આદિવાસી જાતિઓ સાથે બેટી વ્યવહાર કરતાં નથી. ધોડિયા સિવાય તેઓ અન્ય સાથે ખાનપાનમાં નિષેધો ધરાવે છે. શિક્ષણ, વિવિધ સંપ્રદાયોની અસરો, સુધારાવાદી વલણો અને બાધ્ય સંપર્કને કારણે ધોડિયા અને ગામીત જાતિઓમાં સુધરેલા, શિક્ષિત અને એક સંપ્રદાયવાળા હોય ત્યાં ખાનપાન બાબતમાં છોજ રખાતો નથી. ક્યાંક પસ્પર બેટી વ્યવહાર પણ કરે છે. જ્યારે કોટવાડિયા જાતિ પરતે ખાનપાન અને બેટીવ્યવહાર નિષેધો જેમના તેમ છે.

૬

ચોધરી પેટા જૂથો:

ગુજરાતી આદિવાસી જાતિઓના નામોમાં કયારેક કયાંય જુદા જુદા નામોનો ઉલ્લેખ થયેલાં જોવા મળે છે. “ચોધરી” જાતિના નામમાં પણ બે સ્પષ્ટ ભેદ દેખાય છે. રેવરન્ડ જહોન વિલ્સન (૧૮૬૬) ચોધરી શબ્દ પ્રયોગ કરે છે. જ્યારે બોખે પ્રેસિઝેન્સી (૧૮૭૨ :૨૫૧) ડ્ર. એ. દેસાઈ (૧૮૧૨:૩) એન્થેપિન ૧૮૨૦:૨૮૮) ડો. બી. એચ. મહેતા (૧૮૩૪) સેન્સસ રિપોર્ટ (૧૮૩૧, ૧૮૮૪) સુરત જિલ્લાનું ગેજેટિયર (૧૮૬૨ : ૨૦૪) આ બધા જ “ચોધરા” બને શબ્દ પ્રયોગ કરે છે. જ્યારે ભાષાના ઉચ્ચારણની દર્શિયે ચોધરી બોલીના અભ્યાસમાં ડો. આચાર્ય (૧૮૬૬) “ચોધરી” શબ્દ પ્રયોગ ઈષ્ટ માને છે.

ચોધરી જાતિ અનેક વિધ પેટા જાતિ જૂથોમાં વહેંચાયેલી છે. અનેક મંતવ્યો જણાય છે. મુંબઈ ગેજેટિયર (૧૮૦૧ : ૩૧૨) તેનાં પાંચ પેટા જાતિ જૂથો દર્શાવે છે. જેમાં “ભારુટિયા”, “ચાઉટાલા”, “ચોકાપુરી”, “શકરિયા”, અને “વલવી” આ બધામાં ચોકાપુરી સૌથી ઉંચુ જૂથ છે. આ જૂથ પોતાને “પાવાગઢી” તરીકે ઓળખાવે છે.

વસતી ગણતરી અહેવાલ ૧૮૧૧ (Vol. XVI :૨૮૮) માં દર્શાવ્યા મુજબ ચોધરીના ઘણાં પેટા જૂથો છે. જેમાં “ચોખાપુરી” અને “વલવડા” બે મહત્વનાં છે. આ અહેવાલ આગળ ચોધરીઓના નવ આંતરજૂથથો દર્શાવે છે. જેમાં ભારુટિયા, ચાઉટાલા, ચોખાપુરી, શકરીયા, છાંટલા, નાના, મોટા અને બોડા ચોધરીનો સમાવેશ થાય છે.

બી. એચ. મહેતા (૧૮૩૩) “મોટા” અને “છાંટલા” “નાના” અથવા ચોકાપુરી” બને એકજ છે એમ દર્શાવે છે.

ગુજરાત ગેજેટિયર (૧૮૬૨:૨૭૮ સુરત જિલ્લો) ત્રણ પેટાજૂથો દર્શાવે છે. જેમાં “પાવાગઢીયા” “વલધરા” અને “વલવડા” નો સમાવેશ થાય છે. ગુજરાતના આદિવાસીમાં વિમલ શાહ (૧૮૬૬:૨૮) માં ચોધરીઓના ત્રણ પેટાજૂથોનો ઉલ્લેખ કરે છે. “પાવાગઢીયા” “ટાકરીયા” અને “લળવાઈ”.

ઓગસ્ટા જ્લેટર (૧૮૬૮:૫૬) ચોધરીઓના પાઇલા સંદર્ભો બતાવી ચાર પેટાજૂથો દર્શાવે છે. (૧) પાવાગઢીયા - જેમાં નાના કે ચોખાપુરી, મોટા કે છાંટલા (૨) વલવી અને વલવડા (૩) ટાકરીયા અને (૪) બોડા (૧૮૬૧ના અહેવાલ પ્રમાણે)

ચોધરી જાતિના પેટા જૂથોના વિવિધ ઉલ્લેખોના આધારે જૂથો નીચે મુજબ છે.

- (૧) નાના ચોધરી
- (૨) ભારુટિયા ચોધરી
- (૩) ચોખાપુરા ચોધરી
- (૪) નલધરી-નલધરી ચોધરી
- (૫) પાવાગઢી ચોધરી
- (૬) ચાઉટાલા ચોધરી

- (૭) સાંટાલા છાંટાલા ચોધરી
- (૮) મોટા ચોધરી
- (૯) ટાકરીયા ચોધરી
- (૧૦) વલવઈ ચોધરી
- (૧૧) વલવડા ચોધરી
- (૧૨) બોંડા ચોધરી

ચોધરી વિસ્તારોના આ વિવિધ પેટાજૂથો અને તેનો નામો કેખ.

ચોધરી જાતિની ઉત્પત્તિની દંતકથા અનુસાર “કુટુંબના બે ભાઈઓ મરેલા ઢોરના નિકાલ માટે ગયા. નિકાલ કાર્યો પછી મોટાભાઈએ પોતાની ઉપર પાણીના છાંટા નાખી ચલાવી લીધું, જ્યારે નાના ભાઈ સ્નાન કર્યું. આમ જેને છાંટા નાખી ચલાવી લીધું તેને ચોધરી ઉચ્ચાર પ્રમાણે “સાંટાલો” તરીકે ઓળખવામાં આવ્યો. જેને સ્નાન કર્યું, ચોખ્ખોથયો તે “ચોખ્ખો” કે “સાંટાલો” તરીકે ઓળખાયો. આમ મોટાભાઈના વંશજો “મોટા ચોધરી” કે સાંયલા ચોધરી” અને નાના ભાઈના વંશજો “નાની ચોધરી કે ચોખ્ખા કે ચોખાપુરી” ચોધરી તરીકે ઓળખાયા. આમ સામાજિક રીતે ઉચ્ચાનીચા ચોધરી સંબંધ જોવા મળે છે.

ચોધરીઓમાં “ભારુટિયા” નામનું કોઈ આગવું પેટાજૂથ નથી. તે દૂબડે ગોત્રના નામથી મળે છે. તેઓ વ્યવહારમાં નાના ચોધરીઓ તરીકે ઓળખાય છે.

“ચાઉટાલા” શબ્દ મૂળ “સાંટાલા” નો ઉચ્ચાર બેદ હોવાથી સંભાવના છે. “નલધરીચોધરી” નામ મહુવા તાલુકાના નળધરા વિસ્તારમાં રહેતા હોવાથી પ્રયોજયું છે. તેઓ નાના ચોધરી જૂથમાં જ સમાય છે. “પાવાગઢી ચોધરી” નામ પ્રગણિત દંતકથા અનુસાર પાવાગઢનું પતન અને રજપૂત જૂથ સ્થળાંતર કરી સુરત જિલ્લાના મહુવા વિસ્તારના નલધરા વિસ્તારમાં સ્થાઈ થયું અને પાછળથી ચોધરી સ્વી સાથે સંબંધ થતાં ચોધરી થયા. ચોધરીઓ પાવાગઢી ચોધરી દશાવી ગૌરવ અનુભવવાનો પ્રયત્ન કરે છે તેમ દેખાયા વિના રહેતું નથી. તેઓ ચોધરીને બદલે પાવાગઢી લખાવે છે. એ બધા “નાની ચોધરી” જૂથમાં સ્તમાય છે.

“ટાકરીયા ચોધરી” નામ વિશે ઓગસ્ટ ગ્લેટર (૧૯૭૮ : ૫૬) માં નોંધે છે તેમ મઢી ગામના બેડી ફળિયામાં આવું જૂથ છે. પરંતુ ડો. અરવિંદ ભંડ પોતાના ચોધરી અભ્યાસમાં જાત તપાસથી બતાવે છે કે ત્યાં કોઈ આવું જાતિજૂથ અસ્તિત્વ ધરાવતું નથી.

“બોંડા ચોધરી” જૂથ મહદુરાંશે સુરત જિલ્લામાં તાપીની ઉત્તરે માંડવી તાલુકાના મોરીઠા ગામમાં જોવા મળે છે. આ જૂથ ઉત્તર માંડવીમાં અત્યંત અલ્ય જૂથ તરીકે જોવા મળે છે. ઓગસ્ટ ગ્લેટર ચોધરી જાતિનાં આ જ/થને સૌથી નીચલા સ્તરનું દશાવી છે. “વલવાઈ” કે વલવઈ શબ્દો એકબીજાના પર્યાય દેખાય છે. ચોધરી જાતનું ત્રીજુ જૂથ છે. આ જૂથ ઓછાવતા પ્રમાણમાં સમગ્ર ચોધરી વિસ્તારમાં જોવા મળે છે.

આમ ઉપર દશાવીલા ચોધરી જાતિના પેટાજૂથો અને પેટાજાતિ જૂથોના નામોસાંભળવા મળ્યા છે જેમાં “પેલડિયા ચોધરી બંદૂકધન ચોધરી” “વાડકોચા ચોધરી”, “ખાટખાય ચોધરી”, “વદાવ ચોધરી”, “છાકટા

ચોધરી”, “કુહબિડિયા ચોધરી” વગેરે. આ નામભેદ પ્રાદેશિક વિસ્તાર, સામાજિક ધૂષા કે પૂર્વેગ્રહ સાથે જોડીને રચાયેલા લાગેછે. એકદરે ચોધરી જાતિમાં સાર્વત્રિક રીતે પ્રયાલિત સમાજ માન્ય જેવા ખરેખર ત્રણ સામાજિક પેટાજૂથોને ગણાવી શકાય.

(૧) નાની ચોધરી કે ચોખ્ખી ચોધરી કે ઉંચી કે નલધરી ચોધરી

(૨) મોટી ચોધરી કે સાંસલા ચોધરી કે નાના ચોધરી

(૩) વલવાઈ કે વલવડા ચોધરી

સુરત જિલ્લામાં વિસ્તારની દિણિઓ જોઈએ તો ચોધરી પેટાજૂથોની વસતી અનાયાસે પ્રાદેશિક સંદર્ભમાં વહેંચાયેલી જોવા મળે છે. સામાન્ય રીતે તાપીની દક્ષિણા ચોધરી વિસ્તારમાં વ્યારા, બારડોલી, વાલોડ અને મહુવા તાલુકાઓમાં મુખ્યત્વે નાની ચોધરીજૂથ વસેલું જોવા મળે છે. જ્યારે તાપીની ઉત્તરે માંડવી અને માંગરોળ તાલુકાઓમાં મહદુઅંશે મોટી ચોધરી જૂથ વસેલું જોવા મળે છે અને વલવડા ચોધરી જૂથ તાપીના બજે બાજુના ચોધરી વિસ્તારોમાં વતાઓછા પ્રમાણમાં જોવા મળે છે.

ચોધરી જાતિના સામાજિક માળખામાં તેમનામાં જોવા મળતા ત્રણોય (૧) નાના ચોધરી (૨) મોટી ચોધરી અને (૩) વલવડા ચોધરી જૂથો વચ્ચે સ્પષ્ટ સામાજિક ભેદ દેખાય છે. જેમાં નાની ચોધરી સૌથી ઉંચા દરજજાવાળું તે પછી મોટી ચોધરી અને છેલ્દે ત્રીજી કરે વલવડા ચોધરી જૂથ આવે છે. ચોધરી ઉત્પત્તિની દંતકથા મુજબ નાના ચોધરી પોતાને પણ નિકાલમાં તેમનો પૂર્વજ જ્ઞાન કર્યું હોવાથી ચોખ્ખો થયેલો. જ્યારે મોટી ચોધરીના વંશજે છાંટાથી ચલાવેલું તેથી તેઓને નીચા ગણેલા. આમાં એકબીજી જૂથોથી અલગ પડી ઉંચા નીચા ઘ્યાલ આવ્યા હશે અને તેમાંથી ખાન પાન બેટી વ્યવહારના નિષેધો બન્યા હશે. પ્રાદેશિક ભિન્નતાને કારણે પણ આ ભેદો વધવા પામ્યા હશે. આ ભેદોને કારણે નાની ચોધરી પોતાને સૌથી ઉંચા માની બાકીના બન્ને જૂથોને પોતાના રસોઈના સાધનો અડકવા દેતી નથી. એટલે ખોરાક, પાણી પણ તેમને અડકેલા સાધનોથી લેતી નથી. પણ આ બજે નીચેના જૂથો નાની ચોધરી ધરનું ખોરાક કે પાણી લઈ શકે છે. ચોધરીઓ અન્ય આદિ જાતિ સાથે લગ્ન કરતા નથી. તેવી રીતે જાતિ પેટાજૂથો વચ્ચે પણ જૂથ આંતર લગ્નોનો નિષેધ જોવા મળે છે.

ગોત્ર વ્યવસ્થા :

ગુજરાતની ઘણી બધી આદિવાસી જાતિઓમાં ગોત્ર વ્યવસ્થા જોવા મળે છે. તેમ ચોધરી જાતિમાં પણ થોડાધણા ગોત્રો જોવા મળે છે. ગુજરાત ગેજેટિયર (૧૯૬૨:૨૭૮ જિલ્લો સુરતા ચોધરી જાતિના નવ કુણ ગોત્રો નોંધે છે. જેમાં (૧) બામણિયા (૨) ઘરાત (૩) કણબી (૪) રજપૂત (૫) વલવી (૬) રાવળિયા (૭) વાશી (૮) હજરાણિયા (૯) દેસાઈ વગેરે છે. આમાંના દરેક કુણ ગોત્રની ઉત્પત્તિની વિગતો બતાવી નથી. ઓગસ્ટા ગ્લેટર (૧૯૬૮:૫૭, ૫૮) ઉપરના કુણમાંથી રાવળિયા કુણ-ગોત્રની વિગત આપી છે. પતાઈ રાવળના વંશજેની ટૂકડી રજપૂતોની નણખરામાં આવી ચોધરી થઈ ગઈ તે રાવળ ઉપરથી “રાવળિયા” કહેવાયા હશે તેમ દર્શાવે છે. એ સિવાય “ભારતિયા” કે “ભારુટિયા” નો ઉલ્લેખ છે. આગળ “વાડકોમાં” કુણ વિશે નોંધ

છે. ઓગસ્ટા ગ્લેટરે દશવિલા ઉપરના સાત જેટલા કુળોની માહિતી અલ્યુપ્રમાજમાં મળે છે. એ રીતે વિસ્તારના ગામોમાં પણ લોકો આ કુળો વિશે વધારેજાડકારી ધરાવતા નથી. ચોધરીઓમાં જોવા મળતા આ કુળ ગોત્રોની સામાજિક ઉપયોગીતા જોવા મળતીનથી. તેથી આ કુળ ગોત્ર વિશેની સભાનત્તા કે જાડકારી તેઓમાં નથી. ચોધરીઓમાં લગ્નમાં આજે “કાપડી અને પાઘડીના” સંબંધો વચ્ચેનો નિષેખ દશવિવામાં આવે છે. બક્ઝિત કુળ કે ગોત્રને તેમાં જોવામાં આવતું નથી. કુળ ગોત્રને મરણનારની ખતરું બેસાડ્યાની વિધિમાં યાદ કરાય છે. ભગત પિતૃઓને યાદ કરી તેમના થોડા કુળોનો ઉલ્લેખ કરે છે. એ રીતે ચોધરી સમાજમાં કુળગોત્રથી સામાજિક કે ધાર્મિક મહત્તમાં નથી.

ગુજરાતના ૨૫ જેટલા આદિવાસી સમૂદાયોમાં (૨૦૦૩) મહદુંથે મોટાભાગની જાતિઓમાં, પોતાનાજ જાતિ સમૂદાયમાં એક કરતાંવધુ જાતિનું નામાલિકરણ જોવા મળે છે. દા.ત. ભીલ જાતિમાં વસાવા ભીલ, ડાંગી ભીલ, હુંગરા ભીલ, ભીલ ગરાસિયા, રાઠવાભીલ, રાવલ ભીલ, તેવી જ રીતે બીજા જૂથોમાં તડવી, ધાનકા, તેતરીયા, હળપતિ, તલાવિયા, નાયક, નાયકડા, કાપડિયા, ગામીત, માવચી, પડવી, કોકણા, કુનબી, કુંકણા, કોટવાલડિયા, વિટોડીયા, બરોડીયા, કોલધા, કોલચા, થોરકોળી, ગોડ, રાજગોડ વગેરે આટલા વર્ષીમાં બે દાયકા સમયે એટલે કે ૧૯૮૧થી ૨૦૦૧ના સમયગાળામાં દક્ષિણ ગુજરાતમાં વસવાટી ચોધરી આદિવાસી જાતિમાં પણચોધરી-ચોધરા એવા બે સમૂદાયો અસ્તિતવ ધરાવી પ્રકાશમાં આવ્યા હોય તેમ તેની વસ્તી સંખ્યા જુદી બતાવીને પ્રયત્ન થયો હોય તેવું જોવા મળે છે, પણ ખરેખર ચોધરી જાતિના અભ્યાસ દરમ્યાન જાણવા મળ્યા મુજબ એ સાચું હોય તેવું લાગતું નથી. ચોધરી સમૂદાયમાંથી જાણવા મળ્યા મુજબ ચોધરી-ચોધરા એક જ જાતિ સમૂદાય છે. એ તો ક્યારેક આર્થિક પરિસ્થિતિ સારી ન હોય ત્યારે તેમના ચોધરી સમાજમાંથી જ આવો ચોધરા શબ્દ માત્ર તૂછકાર વાચક દશવિતો બોલાતો જોવા મળે છે. ક્યારેક કોઈ ખરાબ પ્રસંગ કે ગૂનાહિત પ્રવૃત્તિમાં પણ ચોધરી સમૂદાયો જે બનાવ બન્યો હોય તો પણ એ અમારો ચોધરો છે તેવું સ્વભાવિકપણે બોલાય છે ચોધરી જાતિના ખૂબ જ ઊંડાણા અભ્યાસી એવા, એ જ જાતિ ઉપર ડોક્ટરની પદવી મેળવેલા શ્રી ડૉ. અરવિંદભાઈ ભહ નિવૃત્ત પ્રાધ્યાપક અને અધ્યક્ષ સમાજમાનવશાખ વિભાગ, ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ની મુલાકાતમાં પણ જાણવા મળ્યું હતું કે વસતિ ગણતરી વખતે ચોધરી-ચોધરાની વસ્તી સંખ્યા માત્ર જુદી પડાઈ છે. બાકી જાતિ તો એક જ છે, એ જરીતે ચોધરી જાતિના મંડળો અને આગેવાનો પાસેથી પણ પ્રસ્તુત ચોધરા-ચોધરી અંગે માહિતી મેળવવા મુલાકાત લીધી હતી. જેમાં પણ જાણવા મળ્યું હતું કે બંને એક જ જાતિના સમૂહો છે.

ચોધરી-ચોધરા જાતિ અંગેના પૃથ્વીકરણમાં ચોધરી જાતિની સમગ્ર વિગતો ઉત્પત્તિ, ઈતિહાસ, વસ્તી વિસ્તારો તેના પેટાજૂથો અને પેટા મુખ્ય ત્રણ જૂથોને આધારે પણ, કેટલાક જૂથો વિસ્તાર સંદર્ભ, તેમના નામો ઉલ્લેખ મુજબ જોયા, સાથેસાથે કુળગોત્રની વિગતો પણ જોઈ. એ સમગ્રતયામાં વિગતોમાં વિવિધ પેટાજૂથોના નામો પાછળ ચોધરી શબ્દ જ વપરાયેલો માલૂમ પડે છે. દા.ત. નાની ચોધરી, મોટા ચોધરી, વલવઈ ચોધરી, બોડા ચોધરી, પાવાગઢીયા ચોધરી વગેરે. એ ઉપરાંત કેટલાક અભ્યાસીઓએ ‘ચોધરી’ શબ્દ પ્રયોજયો માલૂમ પડે છે. જેમકે ચોધરી બોલીના અભ્યાસમાં ડૉ. શાંતીભાઈ આચાર્યાએ ચોધરી શબ્દને જ ઈષ્ટ માન્યો છે? ૧૯૯૨ના સુરત ગેજેટિયરમાં પણ ચોધરી શબ્દ પ્રયોજાએલો છે. માત્ર વસ્તી ગણતરીના અહેવાલ ૧૯૮૧

અને ૨૦૦૧માં “ચોધરી” અને “ચોધરા” બજે શબ્દ પ્રયોગ કરાયેલ છે. એટલે ચોધરા શબ્દનો કયા સંદર્ભે એ બજે વર્ષોના અહેવાતમાં પ્રયોગ કરાયો એનો કોઈ ઉદ્દેખ કરાયેલો જોવા મળતો નથી.

ચોધરી-ચોધરા શબ્દના કરાયેલા પ્રયોગ અંગે એટલું કહેવાનું કે ભવિષ્યમાં કદાચ એ બજે શબ્દને લઈને ઉચ્ચાનીચા ભેદભાવો આવે અને એ જાતિને વેઠવાનો વારો આવે. જેમ કે ગુજરાતની એક આદિ. જાતિ કોટવાડિયા જેની સાથેવાંસફોડિયા, વાંટોડીયા અને બરોડીયા શબ્દ એ જાતિ સંદર્ભે પ્રયોજયેલા જેને લઈને બરોડીયા શબ્દને કારણે કોટવાડિયા જાતિને મળતા લાભો સંદર્ભે એ બરોડીયાઓને ભારે સંઘર્ષ કરીને સાબિત કરવું પડ્યું હતું, એટલે ચોધરી, ચોધરા શબ્દને લઈને પણ લાંબે ગાળે આવું ન બને તે માટે વહીવટી પગલાં લઈને યોગ્ય નિર્ણય કરીને ઘટતું કરવું જોઈએ.

સંદર્ભ ગ્રંથો

- ગુજરાતની એક અનુસૂચિત જનજાતિ : ચોધરી-૨૦૦, ચંદ્રકાન્ત એસ. પટેલ, આ.સ.તા.કેન્દ્ર, ગુજરાત વિદ્યાપીઠ, અમદાવાદ-૧૪
- ગુજરાતના ચોધરીઓ - ૧૯૮૫, ડૉ. અરવિંદભાઈ ભંડુ, ગુજરાત વિદ્યાપીઠ, અમદાવાદ-૧૪
- ચોધરીઓ અને ચોધરી શબ્દાવલિ - ૧૯૬૮, ડૉ. અનિલભાઈ આચાર્ય, ગુજરાત વિદ્યાપીઠ, અમદાવાદ-૧૪
- મુંબઈ પ્રેસિડેન્સી સેન્સસ - ૧૯૭૧, ભાગ-૩
- ‘ગામિત જાતિ’ સામાજિક અને સાંસ્કૃતિક અધ્યયન: ૧૯૮૮, ડૉ. દક્ષા વ્યાસ, ડૉ. નવીન મોટી, આદિજાતિ તથા ગ્રામીણ વિકાસ અને સંશોધન ભવન, આર્ટ્સ એન્ડ કોમર્સ કોલેજ, બ્યારા.
- The Tribes and Cast as of Bombay - 1990, R.E. Enthoven in Three Volumed-volume-1, Asian Educational Services, New Delhi-Madras.